

sygn. akt I C 1786/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy M. J.

po rozpoznaniu na rozprawie 10 listopada 2021 roku w W.

przy udziale protokolanta Jacka Mostowskiego

sprawy z powództwa **K. O.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 917 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron

K. O. wniósł o zasądzenie od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (wcześniej działającej pod firmą Grupa (...) sp. z o.o.) 1 699,70 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Wskazał, że pozwana wyegzekwowała od niego na podstawie nakazu zapłaty wydanego na podstawie nienależycie wypełnionego weksla in blanco dochodzoną kwotę, której obecnie zwrotu się domaga, tym samym bezpodstawnie wzbogacając się jego kosztem (pozew k. 3-6).

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych (odpowiedź na pozew k. 31-32).

II. Bezsporny stan faktyczny (wystarczający dla rozstrzygnięcia o zasadności wytoczonego powództwa)

Pozwana wyegzekwowała od powoda na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty 1 699,70 zł. Pozwany twierdzi, że nakaz nie powinien być zostać wydany, bowiem weksel został wypełniony nieprawidłowo.

III. Ocena dowodów

Zbędna było czynienie dalszych ustaleń i przeprowadzanie postępowania dowodowego. Zmierzałoby to bowiem do niedopuszczalnej w tym trybie kontroli prawomocnego orzeczenia, stanowiąc naruszenie art. 365 § 1 k.p.c.

IV. Ocena prawna

Powództwo było oczywiście niezasadne.

Stanowiło bowiem w istocie polemikę z prawomocnym nakazem zapłaty (k. 40), na podstawie którego prowadzona była przeciwko powodowi egzekucja (k. 41). Wynika to już z samej treści pozwu.

Powód, jeśli nie zgadza się z nakazem, powinien był zaskarżyć ten nakaz zarzutami. Jest to jedyna droga kwestionowania orzeczenia.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. prawomocne orzeczenie jest wiążące w stosunkach między stronami. Tym samym wykluczone jest kwestionowanie tego, co zostało prawomocnie orzeczone, w innym postępowaniu. Gdyby było inaczej, orzeczenia sądów byłyby bezwartościowe, bowiem po przegraniu jednego procesu, można by było wszczynać kolejny, i tak bez końca.

Nie ma zatem racji powód, że pozwany wzbogacił się jego kosztem bez podstawy prawnej – podstawą prawną jest bowiem prawomocne orzeczenie sądu, które nie zostało uchylone i nadal funkcjonuje w obrocie.

Nie mamy jednakże do czynienia z procesem o to samo, o czym zostało już orzeczone. Jest to bowiem proces oparty na innej podstawie faktycznej (zwrot nienależnego świadczenia) niż prawomocny nakaz (roszczenie z weksla). Zastosowanie znajduje zatem art. 365 § 1 k.p.c., a nie art. 366 k.p.c. w zw. z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Z tego względu zasadne było orzeczenie przez sąd co do istoty wytoczonego powództwa.

V. Koszty procesu

O kosztach sąd orzekł na podstawie odpowiedzialności za wynik procesu stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.c. powód jako przegrywający obowiązany jest zwrócić poniesione przez pozwaną koszty, na które złożyły się: opłata skarbową od złożonego dokumentu pełnomocnictwa (17 zł) i wynagrodzenie radcy prawnego stosownie do § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (900 zł).

Z.ądzenia:

- odnotować uzasadnienie;
- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej r. pr. D. przez umieszczenie w portalu informacyjnym.

W., 29 listopada 2021 roku asesor sądowy M. J.